

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/211/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112230790
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112230790.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľky: G. Š., D.. XX.XX.XXXX, N. O. XXX/X, XXX XX F., štátny občan SR, proti odporcovi: A. Š., D.. XX.XX.XXXX, N. O. XXX/X, XXX XX F., štátny občan SR, právne zastúpený JUDr. Mariánom Kuckom, advokátom s miestom výkonu činnosti Národná 7, 010 01 Žilina, o trvalé vylúčenie odporcu z bytu, taktó

rozhodol:

Úplne vylúči odporcu z užívania trojizbového bytu č. XX nachádzajúceho sa na X. p. vo vchode č. X obytného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele č. XXX/X, k. ú. Rajec, zapísaného na LV č. XXXX vedeného Správou katastra Žilina.

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriзнаva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 07.09.2012 domáhala rozhodnutia súdu, ktorým by súd úplne vylúčil odporcu z užívania bytu č. XX nachádzajúceho sa na X. p. vo vchode č. X obytného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele č. XXX/X, k. ú. Rajec, zapísaného na LV č. XXXX vedeného Správou katastra Žilina.

Svoj návrh skutkovo odôvodnila tým, že je vydatá za odporcu. Manželstvo uzavreli dňa 13.02.1999. V manželstve sa im narodili 2 deti A. Š.D. W. XX.XX.XXXX a W. Š. W. XX.XX.XXXX. S odporcom bývajú v uvedenom byte. Na začiatku manželstva bolo všetko v poriadku. Postupne však odporca začal popíjať alkoholické nápoje, začal časom chodiť neskoro domov a keď prišiel domov, prichádzal opitý. Asi od roku 2008 sa začal k nej a jej synovi A. správať agresívne, a to tak, že im začal vulgárne nadávať, sácal do nich. Začal ich tiež budieť v noci, a to tak, že nadržanom zvonil na domových dverách, alebo trieskal dvermi, zasvecoval v celom byte. V stave opitosti jej vulgárne nadával. Toto robieval viac krát za deň, pričom slovné útočil aj na ich maloletého syna A., a to tak, že mu nadával. Tiež ju odporca sústavne ponižoval slovami, že je neschopná, že si to má dať v hlave do poriadku a že sa nevie o neho postarať. Neustále jej opakoval, nech ju niekto poriadne vyjeba a že či už má nejakého kokota, ktorý by ju poriadne vyjebal. Tiež jej opakoval, že sa má poriadne ožrať, aby už bola konečne normálna a vyspala sa s ním. Odporcovo správanie viac krát oznámila polícii, no všetky oznámenia končili ako priestupok na Obvodnom úrade v Žiline. Od novembra 2011 jej opakovane robil odporca schválnosti, a to tak, že pri upratovaní jej zastane v dverách v ceste s rukami v bok, pričom sa jej vyhráza slovami: „Kým nebudeš so mnou spať, tak ti zo života urobím peklo“ a tiež tým, že ju dá zavrieť na psychiatriu, alebo, že na ňu zavolá sociálku. Keď sa týmto výstupom odporcu snažila vyhnúť, odporca ju všade po byte prenasledoval a neprestával vo svojich slovných útokoch. Tiež bol ku nej odporca neúmerne žiarlivý a neustále ju kontroloval cez SMS alebo telefonicky a vypytoval sa s kým je, čo robí a kde sa nachádza. Prichádzal domov pravidelne v neskorých nočných hodinách a neustálym vyzváňaním na zvonec pri domových dverách ju spolu s maloletými deťmi budil. Keď odporca prišiel domov, správval sa hlučne, rozsvecoval v

chodbičke, či v kuchyni, púšťal nahlas rádio a televízor alebo chodil po byte a vykrikoval nadávky ne jej adresu. V lete 2011 podala návrh na rozvod manželstva a rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť v decembri 2011. Nakoľko im odporca dlhodobo bránil v poriadnom spánku a vyvolával v nich obavy a stres, podala začiatkom augusta 2012 na neho trestné oznámenie. Na základe tohto začalo trestné stíhanie za týranie blízkej a zverenej osoby. Nakoľko odporcovo správanie k nej a synovi sa nezmenilo, podala na Okresnom súde Žilina návrh na vydanie predbežného opatrenia na zákaz vstupu odporcu do ich bytu. Dňa 21.08.2012 Okresný súd Žilina uznesením č. k. 7C/196/2012-13 zakázal odporcovi predbežne vstupovať do ich bytu. Z odporcu má strach. Spolu s maloletými deťmi sú terčmi jeho ponižovania, nátlaku a teroru. V dôsledku opísaných okolností, ich spoločné bývanie v jednom byte nie je možné. Má za to, že je trestné a nemorálne, aby spolu s deťmi trpeli neustále odporcove útoky. Ústava SR taktiež zaručuje nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, ako aj osobnú slobodu. Svoju situáciu chce teda riešiť týmto návrhom.

Odporca sa k doručenému návrhu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 14.12.2012 a uviedol v ňom, že je pravdou, že uzavrel manželstvo s navrhovateľkou a že je toto rozvedené. Ďalej je pravdou, že je proti nemu vedené trestné stíhanie, ktoré však nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Od septembra 2012 neužíva predmetný byt v záujme predídenia konfliktným situáciám medzi účastníkmi. Čo sa týka maloletých detí, s týmito sa stretáva mimo tohto bytu. Na tomto byte viazne ťarcha v podobe záložného práva v prospech HVB Bank Slovakia, a. s. na podiel účastníkov, a to na základe zmluvy o hypotekárnom úvere č. 107(03 HZP) zo dňa 12.05.2003. Uhrádza predmetný úver a taktiež hradí inkaso a poplatky spojené s bytom. Návrh tak navrhoval zamietnuť a zaviazť navrhovateľku k náhrade trov konania.

Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 12.03.2013, ktoré sa konalo v neprítomnosti odporcu v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vzhľadom k tomu, že odporca sa na pojednávanie neustanovil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, pričom svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu pracovnými dôvodmi s tým, že súhlasí s prejednaním veci aj za svojej neúčasti.

Navrhovateľka na pojednávaní zotrvala na podanom návrhu v plnom rozsahu.

Právny zástupca odporcu zotrval rovnako v plnom rozsahu na produkovanej obrane uvedenej vo vyjadrení k návrhu.

Súd tak vykonal dokazovanie oboznámením listinným dôkazmi, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

Z čiastočného výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX, vedeného Správou katastra Žilina pre k. ú. Rajec, zo dňa 13.08.2012 mal súd za preukázané, že navrhovateľka a odporca sú vedený na tomto LV ako bezpodieloví spoluvlastníci trojizbového bytu č. XX nachádzajúceho sa na X. p. vo vchode č. X obytného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele č. XXX/X (č. l. 8 spisu).

Navrhovateľka a odporca uzavreli dňa 13.02.1999 v Rajci manželstvo (sobášny list účastníkov na č. l. 9 spisu).

Z manželstva účastníkov sa narodili dňa XX.XX.XXXX syn A. Š. a dňa XX.XX.XXXX Z. W. Š. (rodné listy na č. l. 10 a 11 spisu).

Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 8C/158/2011-68 zo dňa 02.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.12.2011, bolo rozvedené manželstvo účastníkov konania, pričom v zmysle súdom schválenej dohody účastníkov ako rodičov boli obaja maloletí synovia účastníkov zverení do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Odporca sa zaviazal prispievať na výživu maloletých sumou 150,- eur mesačne na každého. (rozsudok na č. l. 228 pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ v Žiline, Odbor kriminálnej polície, I. oddelenie všeobecnej kriminality Žilina ČVS: ORP-706/1-OVK-ZA-2012)

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Obvodného úradu Žilina č. 2012/01605-03064 zo dňa 31.07.2012 (č. l. 13 spisu) bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že dňa 22.11.2009 o 10.00 hod. v byte na O. X.. Č.. XXX/X S. F. fyzicky napadol navrhovateľku tak, že ju počas prípravy jedla búchal na presne neurčené miesto na tele, sácal rukami, nadával jej do píč a kuriev, pričom vyhadzoval z bytu deti a navrhovateľku. Ďalej bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom

základe, že dňa 05.02.2010 o 01.30 hod. mal prísť domov do miesta trvalého bydliska, kde prišiel do detskej izby, kde spala navrhovateľka aj s deťmi, kde ju mal udrieť dlaňou ľavej ruky do jej pravej časti hlavy. Tiež bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že dňa 21.12.2011 v čase okolo 14.15 hod. v F. D. X.. O. XXX/X mal hlasno kričať na navrhovateľku a syna W. Š. z dôvodu, že mu nedvíhajú telefón, pričom uviedol, že ak ešte raz nezdvihne, tak všetcividia, vulgárne mal nadávať na adresu navrhovateľky. Napokon bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že dňa 14.03.2012 v čase okolo 22.15 hod. v mieste trvalého bydliska v F. D. X.. O. Č.. XXX/X mal hrubo nadávať navrhovateľke.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 36T/167/2012-328 zo dňa 24.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2013, (na č. I. 328 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 36T/167/2012) bol odporca uznaný za vinného, že od presne nezisteného dňa mesiaca január roku 2010 do 06.08.2012 v F. D. X.. O. Č.. XXX/X v mieste svojho trvalého bydliska, teda v priestoroch trojizbového bytu č. 36, spôsobil blížkym osobám - navrhovateľke a svojmu synovi mal. A. Š., predovšetkým psychické utrpenie, a to takým spôsobom, že po svojom príchode do bytu v podnapitom až opitom stave opakovane slovne urážal nadávkami navrhovateľku slovami, že je „jebnutá, vymletá piča, že si má ísť na piču zarabať“, alebo svojho syna A. slovami, „že je retardák, vymletý debil“, ako aj ju ponižoval tým, že jej opakovane hovoril slovami, „že sa nevie riadne postarať o neho ako o svojho muža, hoci ju živí, že je neschopná“ alebo ju opakovane vyhadzoval z bytu preč ku jej rodičom a niekedy aj pod hrozbou, že inak bude mať doma každý deň také peklo od neho, počas čoho ju aj niekedy udrel rukou otvorenou v dlaň do oblasti jej tváre alebo jej ruky chytal a tieto silno stláčal, pričom takto sa správal voči nej, aj keď prišiel za ňou do izby v neskorých nočných až skorých ranných hodinách, kedy požadoval jej prítomnosť za účelom komunikácie, či mať s ňou sexuálny styk, ktorý ona odmietla, alebo keď chodil s vykrikovaním vulgárnych nadávok na adresu navrhovateľky po byte, v ktorom porozsvetcoval umelé osvetlenie so silnejším privieraním izbových dverí za sebou, robiac tak buchot a hluk alebo opakovane navrhovateľke robil schválnosti tak, že pri vykonávaní domácich prác jej zastal v ceste svojim telom s rukami vbok väčšinou vo dverách, pričom jej nechcel uhnúť, aj keď ho o to požiadala, ako aj že jej hovoril, že ju dá zavrieť na psychiatriu, že na ňu zavolá sociálku, pričom keď sa chcela vyhnúť jeho prítomnosti svojim odchodom do detskej izby, tak ju tam nasledoval, kde pokračoval vo svojich slovných útokoch na ňu, keď sa pred ním zavrela počas mesiaca december 2011 na toalete, či v sprchovacom kúte, tak jej tam zhasínal osvetlenie alebo dvere vybuchoval s tým, že koľko tam bude, kedy vyjde a niekedy jej pootvoril dvere, ku ktorým priložil nohu, neustále ju kontroloval osobne v mieste ich trvalého bydliska, či v jej práci alebo telefonicky hovormi s ňou, či s ich synmi alebo cez SMS správy, či a čo robí, s kým je a kde sa zdržuje, týmto svojim konaním spôsobil u navrhovateľky a mal. A. Š. nadmerný stres, nedostatok oddychu a spánku a vyvolal u navrhovateľky psychické problémy v obraze adaptačnej poruchy s úzkostnou a strachovou (anxióznou) symptomatológiou so sprevádzajúcimi symptómami - nespavosťou, bolesťami hlavy, zažívacími problémami a jeho konanie u mal. A. Š. vyvolalo - úzkostne - anxióznou poruchu a negatívne vplývalo na vývoj jeho osobnosti najmä smerom k nadmernej uzavretosti, zníženému sebavedomiu, teda týral blízku osobu spôsobujúc jej psychické a fyzické utrpenie najmä ponižovaním, neustálym sledovaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku a iným správaním, ktorého ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie, čím spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa ust. § 208 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona. Za to bol odporca odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom, pričom mu tak bola určená skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní dva roky. Zároveň mu bola uložená povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom, a to jeden krát za mesiac počas prvého roka a následne, počnúc druhým rokom jeden krát za tri mesiace od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Taktiež mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby a obmedzenie spočívajúce v zákaze telefonicky, prostredníctvom SMS správ, mailom kontaktovať navrhovateľku počas skúšobnej doby.

Okresný súd Žilina uznesením č. k. 7C/196/2012-13 zo dňa 21.08.2012 (č. I. 13 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 7C/196/2012), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 5Co/449/2012-40 zo dňa 30.11.2012, nariadil v zmysle ust. § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. g) a ods. 4 O.s.p. predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť, aby dočasne nevstupoval do predmetného bytu a navrhovateľke povinnosť do 30 dní od vykonateľnosti tohto rozhodnutia podať na súde proti odporcovi žalobu o vylúčenie odporcu z užívania bytu. Uznesenie

bolo odporcovi doručené na adrese zhodnej s adresou predmetného bytu dňa 14.09.2012 (doručenka na č. I. pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 7C/196/2012).

Z navrhovateľkou (na pojednávaní) predloženého originálu prehľadu transakcií od 01.01.2012 do 31.12.2012 vystaveného Slovenskou sporiteľňou a.s. dňa 11.03.2013, a to z bankového účtu č. XXXXXXXXX/XXXX vedeného na meno navrhovateľky ako majiteľa s vyhladávacím kritériom čísla protiúčtu č. XXXXXX/XXXX zistil, že ku dňu 22.01.2012 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 150,- eur, ku dňu 01.02.2012 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 150,- eur, ku dňu 05.04.2012 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 320,- eur, ku dňu 17.07.2012 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 480,- eur, ku dňu 20.09.2012 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 150,- eur, ku dňu 03.10.2012 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 320,- eur, ku dňu 26.11.2012 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 160,- eur, ku dňu 07.01.2013 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 160,- eur, ku dňu 11.02.2013 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 160,- eur a ku dňu 07.03.2013 bol vykonaný príkaz na úhradu sumy 160,- eur. Súd v ďalšom považoval za nesporné skutkové tvrdenie navrhovateľky, že daná platby boli poukazované na účet správcu bytového domu súp. č. XXX.

Ďalej súd z navrhovateľkou (na pojednávaní) predložených príjmových pokladničných dokladov vystavených Mestom Rajec, a to č. 3261/12 zo dňa 18.04.2012 zistil, že Mesto Rajec prijalo platbu vo výške 59,12 eur ako poplatok TKO-TO, pričom pri údají mena platcu je uvedené menom A. Š.. Ďalej z navrhovateľkou (na pojednávaní) predloženého príjmového pokladničného dokladu č. 4562/12 vystaveného dňa 16.05.2012 súd zistil, že Mesto Rajec prijalo sumu 7,69 eur titulom zaplataenia dane z nehnuteľnosti, pričom táto suma bola podľa príjmového pokladničného dokladu prijatá od platcu A. Š..

Z navrhovateľkou (na pojednávaní) predložených podacích lístkov poštových peňažných poukazov zo dňa 31.03.2011 a dňa 17.07.2012 súd zistil, že ako odosielateľ platieb je uvedená navrhovateľka a ako adresát Tesatel s.r.o., pričom na základe podacieho lístku zo dňa 31.03.2011 bola uhradená suma 23,10 eur a na základe podacieho lístku zo dňa 17.07.2012 bola uhradená suma 34,80 eur.

Podľa ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa ust. § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

Podľa ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa ust. § 75 ods. 5 O.s.p., ak súd rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. b), rozhodne najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu, ktorý má náležitosti podľa odseku 2. Ak súd rozhoduje o návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g), rozhodne najneskôr do 48 hodín od doručenia návrhu, ktorý má náležitosti podľa odseku 2; do plynutia lehoty sa nezapočítava sobota, nedeľa alebo sviatok. Ak súd rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 75a, rozhodne najneskôr do 24 hodín od doručenia návrhu, ktorý má náležitosti podľa odseku 2. Uznesenie o predbežnom opatrení uvedenom v tomto odseku je vykonateľné dňom jeho nariadenia.

V zmysle uvedeného ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je možné obmedziť, príp. úplne vylúčiť užívacie právo jedného z manželov k domu, resp. k bytu, ktorý je predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Účelom tejto úpravy je tak obmedzenie násillného správania manželov, najmä pri nezhodách o právach a povinnostiach vyplývajúcich z ich bezpodielového spoluvlastníctva. Takéto obmedzenie, resp. vylúčenie užívacieho práva k takýmto nehnuteľnostiam prichádza do úvahy vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti, dochádza k fyzickému alebo psychickému násilliu, resp. k hrozbe takým násillím. Aktívne legitimovaným manželom na podanie návrhu na takéto rozhodnutie súdu je ten z manželov, na ktorom bolo fyzické alebo psychické násillie

páchané, resp. voči ktorému smerovala hrozba takéhoto násillia, pričom takýto návrh smeruje proti tomu pasívne legitimovanému manželovi, ktorý sa fyzického alebo psychického násillia dopúšťa alebo takymto násillím hrozí.

Hmotnoprávnymi predpokladmi použitia tejto občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi sú jednak existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu, ďalej existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte, existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia čo i len hrozby takéhoto násillia, realizácia násillia (príp. hrozba ním) vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe (ust. § 116 Občianskeho zákonníka), ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a napokon neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z už uvedených dôvodov.

Každé rozhodnutie súdu, ktorým sa obmedzuje, príp. vylučuje, užívacie právo jedného z manželov k spoločnej veci, je vážnym zásahom do výkonu vlastníckeho práva a vo svojej podstate predstavuje občianskoprávnu sankciu vo vzťahu k páchatelom násillia. Existencia konkrétneho fyzického, či psychického násillia, resp. hrozby ním, musí byť preto v súdnom konaní preukázaná. Neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia musí mať značnú intenzitu, musí byť spôsobilá natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti, že toto spolužitie bude objektívne považovať za neznesiteľné. Dôkazné bremeno na preukázanie existencie uvedených hmotnoprávných podmienok pre uvedené rozhodnutie súdu leží výlučne na aktívne legitimovanom účastníkovi konania.

Použitie tohto právneho prostriedku je možné s využitím ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka aplikovať aj po zániku manželstva, teda po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, so zreteľom na to, že správa majetku bývalých manželov sa až do vyporiadania riadi ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

Súd mal tak v konaní primárne preukázané, že predmetný byt bol v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania, ku ktorého vyporiadaniu doposiaľ nedošlo, a preto sa na tento majetok vzťahuje naďalej režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čím bola splnená základná hmotnoprávna podmienka v zmysle ust. 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ sa týka existencie spolužitia účastníkov v spoločnom byte, súd mal za nesporné tvrdenie odporcu, že od bližšie neurčeného dňa mesiaca september 2012 odporca neužíva predmetný byt. Na tomto mieste však treba poukázať na to, že dňa 21.08.2012 nadobudlo vykonateľnosť uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 7C/196/2012-13 zo dňa 21.08.2012, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie a ktorým bola uložená odporcovi povinnosť dočasne nevstupovať do predmetného bytu. Ak teda odporca opustil predmetný byt až v mesiaci september 2012, konal tak s určitosťou pod tlakom rozhodnutia súdu, a preto nie je možné z tohto dôvodu v prejednávanej veci brať na ťarchu navrhovateľky, že odporca predmetný byt dočasne neužíva. Uvedený záver súdu korešponduje aj s účelom inštitútu predbežného opatrenia, ktorého cieľom je dočasne až do skončenia konania vo veci samej upraviť vzťahy medzi účastníkmi.

Súd mal zároveň za preukázané, že zo strany odporcu došlo opakovane k psychickému, ako aj fyzickému násilliu voči navrhovateľke a maloletému synovi A. Š. v podobe, ako bolo uvedené v rozhodnutiach Obvodného úradu Žilina, ako orgánu prejednávajúceho priestupky a Okresného súdu Žilina v rozsudku č. k. 36T/167/2012-328 zo dňa 24.01.2013. K uvedenému konaniu odporcu došlo aj v čase bezprostredne pred podaním návrhu vo veci samej. Z pohľadu súdu je tak možné bezpochybné konštatovať, že po uvedenom konaní odporcu, ktoré vyvolalo u navrhovateľky a syna účastníkov A. Š. zdravotné poruchy uvedené vo výroku rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 36T/167/2012-328 zo dňa 24.01.2013, je ďalšie spolužitie účastníkov v predmetnom byte z objektívneho pohľadu neznesiteľné.

Z vyššie uvedeného vyplýva splnenie všetkých hmotnoprávných podmienok pre rozhodnutie súd v zmysle ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto súd vyhovel návrhu navrhovateľky v plnom rozsahu.

Pre úplnosť dôvodov svojho rozhodnutia súd považuje ešte za potrebné vyjadriť sa námietke odporcu, že spláca hypotekárny úver poskytnutý bankou obom účastníkmi a tiež hradí platby spojené s užívaním predmetného bytu. Tieto skutkové tvrdenia odporca v konaní vôbec nepreukázal, naopak navrhovateľka produkovala dôkazy o tom, že platby spojené s užívaním bytu hradí ona. Odhliadnuc od unesenia dôkazného bremena účastníkmi ohľadom týchto skutkových okolností, súd takéto okolnosti nepovažoval

v kontexte prejednávanej veci za relevantné. Ani prípadne z pohľadu znenia ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka poskytovanie takýchto úhrad odporcom aj v prípade preukázania týchto skutkových tvrdení odporcu, nie je možné bez ďalšieho považovať výkon práva navrhovateľky podľa ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodoval v zmysle vyššie uvedeného ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. Navrhovateľka bola v konaní síce v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej tak podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo požadovať od odporcu náhradu účelne vynaložených trov, avšak toto právo si návrhom v súlade s ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. voči odporcovi neuplatnila, a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.